

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zlatuše Jíchové a soudců Mgr. Romana Fremra a JUDr. Lenky Škubalové v exekuční věci

oprávněná: **N** ██████████ **H** ██████████, narozená dne ██████████
bytem N ██████████, ██████████ P ██████████
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Svobodou
sídlem Argentinská 286/38, 170 00 Praha 7 – Holešovice

proti

povinnému: **K** ██████████ **H** ██████████, narozený dne ██████████
bytem P ██████████, ██████████ P ██████████ – D ██████████

pro vymožení částky 470 018 Kč, o zastavení exekuce, o odvolání oprávněné proti usnesení soudního exekutora Mgr. Jaroslava Homoly, Exekutorský úřad Brno - město ze dne 29. 11. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-95,

takto:

I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku II. mění tak, že oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi na náhradě nákladů exekuce částku 49 429 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor rozhodl shora uvedeným usnesením o zastavení exekuce (výrok I.), oprávněné uložil nahradit mu na nákladech exekuce částku 114 560,38 Kč s tím, že tyto náklady již byly uhrazeny (výrok II.) a oprávněné ani povinnému nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Své rozhodnutí odůvodnil tím, že v exekuci byla chystána dražba nemovitých věcí povinného, avšak předchozí oprávněný navrhl povolení vstupu procesního nástupce (současné oprávněné), neboť došlo k odkoupení pohledávky manželkou povinného (současnou oprávněnou). Nemovité věci, které měly být draženy, byly ve společném jmění manželů. Po povolení procesního nástupnictví na straně oprávněného navrhla nová oprávněná podáním ze dne 8. 11. 2016 exekuci zcela zastavit, a proto byla podle § 268 odst. 1 písm. c) o.s.ř. exekuce zastavena. Oprávněná tím, že podala návrh na zastavení exekuce, zavinila její zastavení, a proto jí byla uložena povinnost nahradit náklady exekuce podle § 89 exekučního řádu. Náklady exekuce byly soudním exekutorem určeny ve výši 114 560,38 Kč a skládaly se z odměny soudního exekutora stanovené ve výši 15 % z vymoženého plnění. Na pohledávku oprávněné bylo vymoženo 23 739,08 Kč a nová oprávněná podle smlouvy o postoupení pohledávky uhradila částku 536 261 Kč, tj. celkem 560 000,08 Kč. Odměna určená z této částky činila 84 020 Kč. Dále byla soudnímu exekutorovi přiznána náhrada blíže nespécifikovaných hotových výdajů ve výši 10 658 Kč a náhrada DPH, neboť soudní exekutor je plátcem daně z přidané hodnoty. Bylo konstatováno, že veškeré náklady exekuce již byly uhrazeny. Oprávněné ani povinnému nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.
2. Proti usnesení soudního exekutora podala včasné odvolání oprávněná. Nesouhlasila se stanovenou výší nákladů exekuce. Uvedla, že soudní exekutor vycházel ze základu pro určení odměny exekutora vedle skutečně vymoženého plnění ve výši 23 739,08 Kč rovněž z ceny za postoupení pohledávky ve výši 536 261 Kč, kterou uhradila oprávněná předchozímu oprávněnému - společnosti SERVIND s.r.o., ale takový postup nemá podle oprávněné oporu v právních předpisech. Poukázala na ustanovení § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Jirků

náhradách soudního exekutora, které určuje, co je základem pro výpočet odměny exekutora. Cena za postoupení pohledávky vymoženým plněním jím nepochybně není. Základem pro výpočet odměny soudního exekutora v této věci proto mělo být pouze skutečně vymožené plnění ve výši 23 739,08 Kč, kterému odpovídá odměna soudního exekutora ve výši 3 570 Kč, spolu s 21% DPH v celkové výši 4 319,70 Kč. Oprávněná zpochybnila též výši soudním exekutorem požadované a přiznané náhrady hotových výdajů v částce 10 658 Kč, neboť podle § 13 odst. 1, 2 citované vyhlášky, exekutorovi náleží náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč, neprokáže-li soudní exekutor, že účelně vynaložené hotové výdaje částku 3 500 Kč překročily. Soudní exekutor výši jím vynaložených nákladů neprokázal, a proto mu náleží toliko náhrada hotových výdajů ve výši 3 500 Kč, spolu s 21 % DPH, tj. v celkové výši 4 235 Kč. Oprávněná navrhl, aby odvolací soud změnil napadené usnesení soudního exekutora ve výroku II. tak, že bude uznána povinnou zaplatit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 8 554,70 Kč.

3. Povinný se k odvolání nevyjádřil.
4. Soudní exekutor nesouhlasil s námitkami oprávněné k výši nákladů exekuce. Uvedl, že cena za postoupení pohledávky byla zahrnuta do výpočtu odměny soudního exekutora, neboť oprávněná jako manželka povinného pohledávku nabyla s cílem následného zastavení exekuce. Soudní exekutor ji proto sdělil, že procesní nástupnictví bude možné učinit jen tehdy, když budou zaplacené náklady exekuce vypočtené i z ceny postoupené pohledávky a s tímto manželka povinného souhlasila. Soudní exekutor má za to, že má nárok na odměnu exekutora z takto stanoveného základu, neboť jinak by došlo k obcházení zákona a poškození soudního exekutora, neboť bez exekuce by zřejmě k vymožení pohledávky nedošlo. Pohledávka navíc byla odkoupena za nižší cenu, než kolik činila, přitom již probíhala exekuce prodejem nemovitých věcí povinného, kterou mohla být uspokojena a tato nebyla provedena. Poukázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 7. 2014, sp. zn. 7 Cmo 598/2013, týkající se účelových návrhů na procesní nástupnictví, vedených snahou vyhnout se náhradě nákladů řízení. V projednávané věci se jednalo o takový účelový návrh, a proto s procesním nástupnictvím souhlasil jen, když byly náklady exekuce uhrazeny.
5. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 18 Co 54/2017-104, bylo rozhodnuto, že usnesení soudního exekutora se ve výroku II. mění tak, že oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi na náhradě nákladů exekuce částku 8 554,70 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení (výrok I.) a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (výrok II.).
6. K dovolání soudního exekutora rozhodl Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 31. 10. 2017, č. j. 20 Cdo 2924/2017, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 18 Co 54/2017-104, se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší soud konstatoval, že uhradila-li vymáhanou pohledávku za trvání exekuce třetí osoba (na základě dohody s povinným) poté, co povinnému bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, je nutno takové jednání třetí osoby přičíst povinnému stejně, jako kdyby vymáhanou pohledávku uhradil sám povinný [srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016, sp. zn. 31 Cdo 1714/2013 (uverejněné pod číslem 56/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek)]. Dobrovolným plněním mimo rámec exekuce je pouze takové plnění, ke kterému došlo před doručením usnesení o nařízení exekuce (resp. vyznění o zahájení exekuce); ostatní plnění je třeba považovat za dobrovolná plnění, ke kterým sice došlo bez přímé účasti soudního exekutora, avšak v rámci exekučního řízení, jež mají vliv na výši jeho nákladů (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2012, sp. zn. 20 Cdo 3907/2011, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 20 Cdo 3314/2011, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2013, sp. zn. 20 Cdo 2154/2013, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 20 Cdo 6019/2016). Poukázal též na judikaturu Ústavního soudu, jež za úhradu (uspokojení věřitele) pod vlivem exekuce, kterou je nutné zohlednit ve výpočtu nákladů exekuce, považuje např. uzavření dohody o narovnání mezi oprávněným a povinným či úplatu za postoupení vymáhané pohledávky během exekučního řízení následovanou zastavením exekuce na návrh

(nového) oprávněného (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2015, sp. zn. I. ÚS 2117/15, usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2016, sp. zn. IV. ÚS 1776/16). Uzavřel, že v projednávané věci Okresní soud Praha - západ pověřil soudního exekutora Mgr. Jaroslava Homolu, Exekutorský úřad Brno - město, vedením exekuce k vymáhání pohledávky (původní oprávněné SERVIND, s. r. o. za povinným ve výši 470 018 Kč s příslušenstvím podle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2015, č. j. 45 Ecm 62/2013-103 (pověření ze dne 27. 5. 2016, č. j. 206 EXE 7303/2016-5)). Soudní exekutor k provedení exekuce vydal mj. exekuční příkazy prodejem nemovitých věcí ve společném jmění povinného a jeho manželky N. H. (ze dne 7. 6. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-33) a příkázáním pohledávky manželky povinného z účtu u peněžního ústavu (ze dne 17. 6. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-40) a v souladu s § 46 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, vyzval povinného ke splnění uvedené povinnosti (výzva byla povinnému doručena dne 21. 6. 2016). Následně ustanovil znalce za účelem ocenění předmětných nemovitých věcí (usnesení ze dne 9. 9. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-75). Dne 19. 9. 2016 byla mezi (původní) oprávněnou a manželkou povinného uzavřena smlouva o postoupení pohledávky, na jejímž základě byla vymáhaná pohledávka ve výši 470 019 Kč s příslušenstvím postoupena na manželku povinného za cenu 536 261 Kč, splatnou do 10 dnů od podpisu smlouvy, a bylo dohodnuto, že postupník se stává věřitelem pohledávky okamžikem podpisu smlouvy a úhrady ceny (čl. III. bod 4. smlouvy). Dne 23. 9. 2016 (původní) oprávněná navrhl, aby do řízení na její místo vstoupila nová oprávněná (manželka povinného), neboť došlo k postoupení vymáhané pohledávky; nová oprávněná se svým vstupem vyslovila souhlas. Manželka povinného dne 26. 9. 2016 soudnímu exekutorovi sdělila, že jakmile bude pravomocně rozhodnuto o změně v osobě oprávněné, hodlá podat návrh na zastavení exekuce, a soudního exekutora požádala, aby v řízení nečinil žádné další úkony směřující k vymožení pohledávky. Soudní exekutor usnesením ze dne 18. 10. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-88, rozhodl o vstupu manželky povinného na místo oprávněné, usnesení nabylo právní moci dne 4. 11. 2016 a dne 8. 11. 2016 podala nová oprávněná návrh na zastavení exekuce. Z obsahu spisu se jednoznačně jeví, že účelem postoupení pohledávky a s ním spojené změny v osobě oprávněné byla faktická úhrada pohledávky původní oprávněné, když nová oprávněná v exekuci nepokračuje, resp. již od počátku avizuje, že v exekuci pokračovat nebude a žádá exekutora, aby nečinil kroky k vymáhání pohledávky. Úhrada sice proběhla bez účasti exekutora, ovšem za dobu trvání exekuce, a k plnění tak došlo zcela zjevně pod tlakem exekuce za situace, kdy byl v exekuci postižen účet manželky povinného a soudním exekutorem byl ustanoven znalec, jemuž bylo uloženo ocenit nemovité věci (jejichž prodej byl v exekuci nařízen) ve společném jmění povinného a jeho manželky, včetně budovy, v níž má manželka povinného bydliště (ostatně v návrhu na vstup do řízení manželka povinného výslovně žádá, aby bylo odloženo vypracování znaleckého posudku). Jestliže za výše popsaných okolností došlo k úhradě pohledávky původní věřitelce, je třeba na toto plnění pohlížet jako na plnění v rámci exekučního řízení, které se (ve smyslu shora uvedené judikatury) projeví ve výši nákladů exekuce. Proto se dovolací soud neztotožnil s právním posouzením věci odvolacím soudem a jeho rozhodnutí zrušil (§ 243e odst. 1 o.s.ř.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o.s.ř.).

7. Oprávněná ve svém vyjádření se závěry dovolacího soudu nesouhlasila, když účelem postoupení vymáhané pohledávky nebyla úhrada původní pohledávky oprávněné, neboť oprávněná nabyla pohledávku za účelem úhrady částí kupní ceny při v budoucnu očekávaném vypořádání vlastnických vztahů k nemovitým věcem mezi ní a povinným. Jelikož pokračování exekuce se jevílo jako nadbytečné, podala návrh na její zastavení. Poukázala na to, že exekuci postižené věci nebyly ve společném jmění manželů. Namítla, že výše odměny soudního exekutora musí být přiměřená exekutorem vynaloženému úsilí a aktuálnímu stádiu exekuce, přičemž výpočet odměny musí odrážet složitost, odpovědnost a namáhavost daného typu exekučního řízení. Poukázala na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2016, sp. zn. IV. ÚS 1776/16, které se týkalo exekučního řízení, v němž, se v době podání návrhu oprávněné na zastavení exekuce, prodej

zástavy nacházel ve své třetí pětině (usnesení o ceně nemovitostí) a z tohoto důvodu exekutor odměnu snížil podle uvedené fáze provádění exekuce na tři pětiny, a s ohledem na skutečnost, že dosud neproběhla fáze nejsložitější, tj. samotný prodej a rozvrhové řízení, pak ještě o další třetinu. Předmětné exekuční řízení se však dokonce nacházelo „toliko“ ve druhé fázi, aniž by tuto skutečnost exekutor odpovídajícím způsobem zohlednil a požadovanou výši odměny snížil. Namítá-li soudní exekutor, že má nárok na odměnu v plné výši, neboť v řízení byly užity i další prostředky vymáhání pohledávky, oprávněná je přesvědčena, že tato námitka nemůže obstát, neboť odměna exekutora musí vždy odrážet složitost, odpovědnost a namáhavost exekuční činnosti podle jednotlivých druhů a způsobů výkonu exekuce (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2017, Pl. ÚS 8/06). Jediným dalším prostředkem, jímž se soudní exekutor vymožení pohledávky domáhal, je postižení účtu, tj. úkonem poměrně jednoduchým a v zásadě automatizovaným, s nímž není spojena nutnost vynaložit jakékoliv větší úsilí. Oprávněná navíc nesporně, že soudnímu exekutorovi náleží celá odměna z plnění vymoženého postižením účtu, ale nesohlasila s nárokem exekutora na úhradu nákladů exekuce ve výši 114 560,38 Kč.

8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací, vázán právním názorem vysloveným ve výše citovaném usnesení Nejvyššího soudu (§ 243g odst. 1 věta první o.s.ř., ve spojení s § 226 odst. 1 o.s.ř.), přezkoumal usnesení soudního exekutora v napadeném výroku II., jakož i řízení, které mu předcházelo podle § 212 věty první a § 212a odst. 5, 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) a podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen exekuční řád) a shledal odvolání oprávněně částečně důvodným.
9. Podle § 214 odst. 2 písm. e) a § 254 odst. 8 o.s.ř. odvolací soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť předmětem přezkumu bylo odvolání do nákladů exekuce.
10. Z obsahu spisu vyplývá, že na základě exekučního návrhu oprávněného SERVIND s.r.o. ze dne 19. 5. 2016 byl pověřením Okresního soudu Praha – západ ze dne 27. 5. 2016, sp. zn. 206 EXE 7303/2016 pověřen soudní exekutor Mgr. Jaroslav Homola, Exekutorský úřad Brno – město, provedením exekuce podle vykonatelného exekučního titulu – rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2015, č. j. 45 Ecm 62/2013-103, pro pohledávku ve výši 470 018 Kč příslušenstvím.
11. Usnesením soudního exekutora ze dne 18. 10. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-88 bylo připuštěno, aby z řízení vystoupil dosavadní oprávněný SERVIND s.r.o. a na jeho místo aby vstoupila N██████ H██████. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že byly splněny všechny podmínky stanovené v § 107a o.s.ř., když dosavadní oprávněný navrhl, aby do řízení na jeho místo vstoupila nová oprávněná a doložil, že smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 19. 9. 2016 došlo k postoupení vymáhané pohledávky nové oprávněné, která s tímto postupem vyslovila souhlas.
12. Návrhem ze dne 8. 11. 2016 oprávněná navrhla zastavení exekuce.
13. Oprávněná spolu s doplněním odvolání dne 23. 2. 2018 doložila, že rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 30. 1. 1995, č. j. 4 C 13/95-5 bylo rozhodnuto o zrušení bezpodílového spoluvlastnictví oprávněné a povinného založené uzavřením manželství dne 13. 10. 1989. Rozsudek nabyt právní moci dne 7. 4. 1995. Souhlasným prohlášením ze dne 11. 9. 2017 a vyzněním o provedeném vkladu do katastru nemovitostí se podává, že s právními účinky ke dni 23. 10. 2017 byl povolen vklad a změněn zápis ohledně staveb bez čp./če. na pozemcích č. st. █████, █████, █████ v k.ú. D██████ ze společného jmění manželů na podílové spoluvlastnictví oprávněné a povinného s podíly o velikosti 1/2 a u stavby čp. █████ na pozemku parc.č.st. █████ v k.ú. P██████ na výlučné vlastnictví oprávněné.
14. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

15. Podle § 87 odst. 1 exekučního řádu, náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), je nákladem exekuce rovněž příslušná DPH podle zvláštního právního předpisu.
16. Podle § 89 exekučního řádu, dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného, hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný. Pro případ zastavení exekuce pro nemajetnost povinného si může oprávněný s exekutorem předem sjednat vyšší účelně vynaložených výdajů.
17. Náklady exekuce podle § 87 odst. 3 exekučního řádu hradí soudnímu exekutorovi povinný.
18. Oprávněnému lze uložit povinnost k náhradě nákladů exekuce jen při jejím zastavení podle § 89 exekučního řádu. Judikatura i praxe Ústavního soudu dovodily, že uvedené ustanovení je třeba vykládat tak, že oprávněný je povinen nahradit náklady exekuce soudnímu exekutorovi, zavinil-li zastavení exekuce.
19. V projednávané věci byla exekuce zastavena na nezdůvodněný návrh oprávněné podle § 268 odst. 1 písm. c) o.s.ř. Proti výroku I. usnesení o zastavení exekuce nebylo podáno odvolání a nabylo samostatně právní moci. Za tohoto stavu je podle § 89 exekučního řádu povinná nahradit náklady exekuce oprávněná a soudní exekutor proto nepochybil, pokud jí tuto povinnost uložil, což nebylo v odvolání oprávněnou ani zpochybněno. Nestanovil však zcela správně vyšší těchto nákladů. Jak vyplývá ze shora uvedených závěrů dovolacího soudu, je základem pro určení odměny za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky nejen výše exekutorem skutečně vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného, ale též úhrady proběhlé sice bez účasti exekutora, ovšem za dobu trvání exekuce, na která se pohlíží jako na plnění v rámci exekučního řízení (§ 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů). Tyto závěry nemohou zpochybnit ani doplněná tvrzení oprávněné týkající se zrušení SJM účastníků a změny zápisů ohledně vlastnictví nemovitých věcí v katastru nemovitostí, které byly provedeny pouze na základě souhlasného prohlášení účastníků až po skončení exekuce, ve které nebyly uvedené námitky uplatněny a tyto skutečnosti prokázány. I v případě prokázání těchto skutečností by část nemovitého majetku nadále byla v podílovém spoluvlastnictví oprávněné a povinného. Nutno však souhlasit s oprávněnou, že při stanovení výše odměny soudního exekutora je nutno přihlídnout ke stádiu ukončení provádění exekuce a exekutorem skutečně vynaloženému úsilí, neboť výpočet odměny exekutora musí odrážet složitost, odpovědnost a namáhavost daného typu exekučního řízení (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 8/06 či usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 1776/16).
20. V předmětné exekuci byla na základě exekučního příkazu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 030 EX 19368/16-33, vedena exekuce prodejem nemovitostí ve společném jmění manželů (oprávněné a povinného), a to staveb bez čp./če. na pozemcích č. st. ■■■■■ ■■■■, ■■■■ v k.ú. ■■■■■■ a stavby čp. ■■■■ na pozemku parc.č.st. ■■■■ v k.ú. P■■■■. V době zastavení exekuce na návrh oprávněné dospěl tento způsob provedení exekuce pouze do stádia ustanovení znalce k jejich ocenění znaleckým posudkem a oznámení o připravované dražbě uvedených nemovitých věcí.
21. Z výše uvedeného vyplývá, že základem pro výpočet odměny soudního exekutora je plnění ve výši 560 000,08 Kč, čemuž odpovídá odměna soudního exekutora ve výši 84 020 Kč (§ 6 odst. 1 citované vyhlášky). Výpočet odměny exekutora však musí odrážet složitost, odpovědnost a namáhavost daného typu exekučního řízení. Tomu s ohledem na průběh exekučního řízení odpovídá snížení odměny exekutora ve vztahu k částce 536 261 Kč na 40 %, tj. ve výši 32 180 Kč, neboť exekuce prodejem nemovitých věcí byla skončena zastavením ještě před vydáním

usnesení o ceně, nařízením dražby nemovitých věcí a rozvrhem výtěžku (§ 336 a násl. o.s.ř.). Za exekuci provedenou postižením účtu povinného, ve které byla vymožena částka 23 739,08 Kč, náleží soudnímu exekutorovi odměna v plné výši v částce 3 570 Kč. Celková výše odměny exekutora činí 35 750 Kč.

22. Soudní exekutor ve svém rozhodnutí nespécifikoval vynaložení hotových výdajů v částce 10 658 Kč. Z obsahu spisu vyplývá, že znaleckému ústavu Znalecká společnost, s.r.o., byla přiznána odměna za rozpracování znaleckého posudku na ocenění nemovitých věcí povinného ve výši 1 600 Kč a 21 % DPH ve výši 336 Kč, tj. celkem 1 936 Kč. Soudní exekutor nedoložil, že by výše jeho hotových nákladů převýšila částku 3 500 Kč, když podle § 13 odst. 2 citované vyhlášky je povinen takové náklady prokázat, a má proto nárok na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 3 500 Kč podle § 13 odst. 1 citované vyhlášky navýšenou o doložené náklady na znalečné. Dále má nárok na náhradu 21 % daně z přidané hodnoty (DPH) ze shora uvedených částek ve výši 8 579 Kč, včetně znaleckého posudku.
23. Celkové náklady exekuce proto činí 49 429 Kč a jejich náhrada soudnímu exekutorovi byla oprávněně uložena ve lhůtě tří dnů od právní moci usnesení podle § 160 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř., neboť nárok na náhradu nákladů řízení vzniká až právní mocí rozhodnutí, kterým byla přiznána (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 31 Cdo 488/2009, sp.zn. 29 ICdo 62/2014).
24. Na základě shora uvedeného odvolací soud usnesení soudního exekutora podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. v napadeném výroku II. změnil, jak je uvedeno ve výroku I. usnesení.
25. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, za použití § 224 odst. 1, § 151 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť oprávněná byla v odvolacím řízení úspěšná jen částečně v rozsahu neodůvodňujícím přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 17. srpna 2018

JUDr. Zlatoše JÍCHOVÁ v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Jirků